

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 88

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 30 aprilie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
21. — Legea concurenței	1-14	291. — Hotărâre privind stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare	16	
59. — Decret pentru promulgarea Legii concurenței	15	ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL		
HOTĂRÂRI ALE SENATULUI		Hotărârea nr. 7 din 29 aprilie 1996		16
13. — Hotărâre privind ridicarea imunității parlamentare a senatorului Corneliu Vadim Tudor	15			

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA CONCURENȚEI

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege are drept scop protecția, menținerea și stimularea concurenței și a unui mediu concurențial normal, în vederea promovării intereselor consumatorilor.

Art. 2. — (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică actelor și faptelor care au sau pot avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței săvârșite de:

a) agenți economici sau asociații de agenți economici — persoane fizice sau juridice — de cetățenie, respectiv

de naționalitate română sau străină, denumiți în continuare *agenți economici*;

b) organele administrației publice centrale sau locale, în măsura în care acestea, prin deciziile emise sau prin reglementările adoptate, intervin în operațiuni de piață, influențând direct sau indirect concurența, cu excepția situațiilor când asemenea măsuri sunt luate în aplicarea altor legi sau pentru apărarea unui interes public major.

(2) Când agenții economici, determinați conform alin. (1) lit. a), participă la o grupare realizată pe cale convențională prin acord, înțelegere, pact, protocol, contract și altele asemenea, fie ea explicită, publică ori ocultă, secretă, dar fără personalitate juridică și indiferent de formă — antantă,

coalitție, grup, bloc, federație și altele asemenea —, pentru actele și faptele prevăzute la alin. (1), săvârșite în cadrul participării la o asemenea grupare, dispozițiile prezentei legi se aplică fiecărui agent economic, ținând seama de principiul proporționalității.

(3) Dispozițiile prezentei legi se aplică actelor și faptelor prevăzute la alin. (1), când sunt săvârșite pe teritoriul României, precum și celor săvârșite în afara teritoriului țării, atunci când produc efecte pe teritoriul României.

(4) Prezenta lege nu se aplică:

a) pieței muncii și relațiilor de muncă;

b) pieței monetare și pieței titlurilor de valoare, în măsura în care libera concurență pe aceste piețe face obiectul unor reglementări speciale.

Art. 3. — Administrarea prezentei legi și punerea ei în aplicare sunt încredințate Consiliului Concurenței, ca autoritate administrativă autonomă, și Oficiului Concurenței, organ de specialitate în subordinea Guvernului, învestite în acest scop, în condițiile, modalitățile și limitele stabilite prin dispozițiile ce urmează.

Art. 4. — (1) Prețurile produselor și tarifele serviciilor și lucrărilor se determină în mod liber prin concurență, pe baza cererii și ofertei. Prețurile și tarifele practicate de regiile autonome, precum și cele practicate în cadrul activităților cu caracter de monopol natural sau al unor activități economice supuse prin lege unui regim special se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței.

(2) În sectoarele economice sau pe piețele unde concurența este exclusă sau substanțial restrânsă prin efectul unei legi sau datorită existenței unei poziții de monopol, Guvernul poate, prin hotărâre, să instituie forme corespunzătoare de control al prețurilor pentru o perioadă de cel mult 3 ani, care poate fi prelungită succesiv pe durate de câte cel mult un an, dacă împrejurările care au justificat adoptarea respectivei hotărâri continuă să existe.

(3) Pentru sectoare economice determinate și în împrejurări excepționale, precum: situații de criză, dezechilibru major între cerere și ofertă și disfuncționalitate evidentă a pieței, Guvernul poate dispune măsuri cu caracter temporar pentru combaterea creșterii excesive a prețurilor sau chiar blocarea acestora. Asemenea măsuri pot fi adoptate prin hotărâre pentru o perioadă de 6 luni, care poate fi prelungită succesiv pentru durate de câte cel mult 3 luni, cât timp persistă împrejurările care au determinat adoptarea respectivei hotărâri.

(4) Intervenția Guvernului în situațiile prevăzute la alin. (2) și (3) se face cu avizul Consiliului Concurenței.

CAPITOLUL II

Practici anticoncurențiale

Art. 5. — (1) Sunt interzise orice înțelegeri exprese sau tacite între agenții economici sau asociații de agenți economici, orice decizii de asociere sau practici concertate între aceștia, care au ca obiect sau pot avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței pe piața românească sau pe o parte a acesteia, în special cele care urmăresc:

a) fixarea concertată, în mod direct sau indirect, a prețurilor de vânzare sau de cumpărare, a tarifelor, rabaturilor, adaosurilor, precum și a oricăror alte condiții comerciale inechitabile;

b) limitarea sau controlul producției, distribuției, dezvoltării tehnologice sau investițiilor;

c) împărțirea piețelor de desfacere sau a surselor de aprovizionare, pe criteriul teritorial, al volumului de vânzări și achiziții sau pe alte criterii;

d) aplicarea, în privința partenerilor comerciali, a unor condiții inegale la prestații echivalente, provocând, în acest fel, unora dintre ei, un dezavantaj în poziția concurențială;

e) condiționarea încheierii unor contracte de acceptarea, de către parteneri, a unor clauze stipulând prestații suplimentare care, nici prin natura lor și nici conform uzanțelor comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte;

f) participarea, în mod concertat, cu oferte truate la licitații sau la orice alte forme de concurs de oferte;

g) eliminarea de pe piață a altor concurenți, limitarea sau împiedicarea accesului pe piață și a libertății exercitării concurenței de către alți agenți economici, precum și înțelegerile de a nu cumpăra de la sau de a nu vinde către anumiți agenți economici fără o justificare rezonabilă.

(2) Pot fi exceptate de la interdicția stabilită la alin. (1) înțelegerile, deciziile de asociere sau practicile concertate care îndeplinesc cumulativ condițiile de la lit. a)—d) și una dintre condițiile de la lit. e), după cum urmează:

a) efectele pozitive prevalează asupra celor negative sau sunt suficiente pentru a compensa restrângerea concurenței provocate de respectivele înțelegeri, decizii de asociere sau practici concertate;

b) beneficiarilor sau consumatorilor li se asigură un avantaj corespunzător celui realizat de părțile la respectiva înțelegere, decizie de asociere sau practică concertată;

c) eventualele restrângeri ale concurenței sunt indispensabile pentru obținerea avantajelor scontate, iar prin respectiva înțelegere, decizie de asociere sau practică concertată părților nu li se impun restricții care nu sunt necesare pentru realizarea obiectivelor enumerate la lit. e);

d) respectiva înțelegere, decizie de asociere sau practică concertată nu dă agenților economici sau asociațiilor

de agenți economici posibilitatea de a elimina concurența de pe o parte substanțială a pieței produselor sau serviciilor la care se referă;

e) înțelegerea, decizia de asociere sau practica concertată în cauză contribuie sau poate contribui în mod semnificativ la:

— ameliorarea producției ori distribuției de produse, executării de lucrări ori prestărilor de servicii;

— promovarea progresului tehnic sau economic, îmbunătățirea calității produselor și serviciilor;

— întărirea pozițiilor concurențiale ale întreprinderilor mici și mijlocii pe piața internă;

— creșterea gradului de competitivitate a produselor, lucrărilor și serviciilor românești pe piața externă;

— practicarea în mod durabil a unor prețuri substanțial mai reduse pentru consumatori.

(3) Beneficiul exceptării prevăzut la alin. (2) se acordă prin decizie a Consiliului Concurenței, pentru cazuri individuale de înțelegeri, decizii de asociere sau practici concertate, și se stabilește prin regulament al Consiliului Concurenței, pentru unele categorii de înțelegeri, decizii de asociere ori practici concertate.

(4) Pentru exceptări individuale de înțelegeri, decizii de asociere ori practici concertate, agenții economici sau asociațiile de agenți economici vor solicita Consiliului Concurenței dispensă, probând îndeplinirea condițiilor stabilite la alin. (2); regimul solicitării dispensei, al deciziei de acordare a acesteia, termenele, informațiile de prezentat, durata și condițiile dispensei se stabilesc de către Consiliul Concurenței prin regulament.

(5) Categoriile de înțelegeri, decizii de asociere și practici concertate, exceptate de la aplicarea prevederilor alin. (1), precum și condițiile și criteriile de încadrare pe categorii se stabilesc de Consiliul Concurenței prin regulament.

(6) Deciziile de acordare a dispenselor pentru înțelegeri, decizii de asociere ori practici concertate, emise în aplicarea prevederilor alin. (2)—(4), vor specifica data de la care se aplică, durata pentru care este acordată dispensa, precum și condițiile și obligațiile ce trebuie observate de către beneficiari.

(7) Înțelegerile, deciziile de asociere ori practicile concertate, considerate a se încadra în vreuna dintre categoriile exceptate de la aplicarea prevederilor alin. (1), vor fi notificate de către agenții economici sau asociațiile de agenți economici Consiliului Concurenței, care va verifica îndeplinirea condițiilor de încadrare în criteriile și procedurile stabilite de acesta prin regulament și instrucțiuni. Necomunicarea răspunsului de către Consiliul Concurenței, în termenul stabilit prin regulament, echivalează cu încadrarea notificantului în categoria exceptată.

(8) Dispensa acordată conform alin. (6) pentru o înțelegere, decizie de asociere ori practică concertată poate fi reînnoită, la cerere, dacă sunt satisfăcute în continuare condițiile cerute, și poate fi revocată, dacă circumstanțele în care a fost acordată s-au modificat; decizia de acordare a dispensei este nulă, dacă a fost acordată pe baza unor informații false, inexacte ori incomplete.

Art. 6. — Este interzisă folosirea în mod abuziv a unei poziții dominante deținute de către unul sau mai mulți agenți economici pe piața românească sau pe o parte substanțială a acesteia, prin recurgerea la fapte anticoncurențiale, care au ca obiect sau pot avea ca efect afectarea comerțului ori prejudicierea consumatorilor. Asemenea practici abuzive pot consta, în special, în:

a) impunerea, în mod direct sau indirect, a prețurilor de vânzare sau de cumpărare, a tarifelor sau a altor clauze contractuale inechitabile și refuzul de a trata cu anumiți furnizori sau beneficiari;

b) limitarea producției, distribuției sau dezvoltării tehnologice în dezavantajul utilizatorilor sau consumatorilor;

c) aplicarea, în privința partenerilor comerciali, a unor condiții inegale la prestații echivalente, provocând în acest fel, unora dintre ei, un dezavantaj în poziția concurențială;

d) condiționarea încheierii unor contracte de acceptarea, de către parteneri, a unor clauze stipulând prestații suplimentare care, nici prin natura lor și nici conform uzanțelor comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte;

e) realizarea de importuri fără competiție de oferte și tratative tehnico-comerciale uzuale, în cazul produselor și serviciilor care determină nivelul general al prețurilor și tarifelor în economie;

f) practicarea unor prețuri excesive sau practicarea unor prețuri de ruinare, sub costuri, în scopul înlăturării concurenților sau vânzarea la export sub costul de producție, cu acoperirea diferențelor prin impunerea unor prețuri majorate consumatorilor interni;

g) exploatarea stării de dependență economică în care se găsește un client sau un furnizor față de un asemenea agent sau agenți economici și care nu dispune de o soluție alternativă în condiții echivalente, precum și ruperea relațiilor contractuale pentru singurul motiv că partenerul refuză să se supună unor condiții comerciale nejustificate.

Art. 7. — (1) Dacă, prin măsurile luate și prin sancțiunile aplicate de Consiliul Concurenței, conform prevederilor cap. IV—VI din prezenta lege, unui agent economic abuzând de poziția sa dominantă, nu se obține restabilirea situației și prevenirea repetării abuzului, Consiliul Concurenței, pentru motiv de afectare gravă a unui interes public major, poate cere Curții de apel, în a cărei circumscripție teritorială se află sediul principal al agentului economic abuzând de poziția sa dominantă, să ordone măsurile adecvate pentru lichidarea poziției dominante pe piață a acestuia, instanța judecătorească putând dispune, după caz:

a) invalidarea unor contracte sau a unor clauze contractuale prin intermediul cărora se exploatează abuziv poziția dominantă;

b) invalidarea actului sau a actelor de realizare a unei concentrări creatoare de poziție dominantă, chiar atunci când prin actul sau actele juridice în cauză s-ar fi constituit o nouă persoană juridică;

c) limitarea sau interdicția accesului pe piață;

d) vânzarea de active;

e) restructurarea prin divizare a agentului economic.

(2) Consiliul Concurenței trebuie să specifice, prin trimitere la textul legal, măsura sau măsurile ce solicită a fi ordonate de instanță, fără a putea cere luarea, în cazul dedus judecării, a oricăreia dintre ele sau a tuturor, iar instanța neputând dispune o altă măsură decât cea sau cele la care se referă cererea.

(3) Instanța judecătorească va putea ordona una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la alin. (1) numai sub condiția să fie evitată orice creștere a prețurilor din această cauză sau afectarea executării de către agentul economic a obligațiilor asumate față de terți.

(4) În cazul regiilor autonome, al societăților comerciale la care participarea de stat este majoritară, precum și al unor instituții sau altor organisme publice care realizează activități de producție, distribuție ori servicii, dar fără ca prin aceasta să exercite prerogative de autoritate publică, Consiliul Concurenței va sesiza, în prealabil, organul competent al administrației publice centrale sau locale, pentru a decide corespunzător în vederea restabilirii situației și prevenirii repetării abuzului, prin restructurare sau prin alte modalități adecvate situației, putând sesiza Curtea de apel competentă numai în cazul neluării de către organul administrativ a unei decizii corespunzătoare în termen de 30 de zile de la sesizare.

(5) Se consideră interes public major, motivând cererea Consiliului Concurenței pentru dispunerea de măsuri extreme dintre cele prevăzute la alin. (1), securitatea publică, pluralitatea de agenți economici independenți, bunăstarea consumatorilor și regulile prudentiale. Sarcina probei afectării grave a unui interes public major incumbă Consiliului Concurenței.

(6) Pentru situațiile prevăzute la alin. (4), organul competent al administrației publice poate interveni în proces conform regulilor din Codul de procedură civilă.

(7) Împotriva sentinței Curții de apel, sesizată conform alin. (1) sau (4), pot introduce recurs la Curtea Supremă de Justiție Consiliul Concurenței, agenții economici supuși măsurilor dispuse prin aceasta, precum și, în situațiile prevăzute la alin. (4), organul competent al administrației publice.

Art. 8. — (1) Prevederile art. 5 și 6 nu se aplică în cazul agenților economici sau grupărilor de agenți econo-

mici la care cifra de afaceri pentru exercițiul financiar precedent recurgerii la comportamente susceptibile a fi calificate practici anticoncurențiale nu depășește un plafon stabilit anual de către Consiliul Concurenței, iar cota de piață deținută de agentul economic sau agenții economici participanți la grupare nu depășește 5%.

(2) Limitele prevăzute la alin. (1) nu sunt aplicabile practicilor anticoncurențiale interzise prin prevederile art. 5 și 6, atunci când acestea privesc prețuri, tarife, acorduri de partajare a pieței sau licitații.

Art. 9. — (1) Sunt interzise orice acțiuni ale organelor administrației publice centrale sau locale, având ca obiect sau putând avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței, în special:

a) să ia decizii care limitează libertatea comerțului sau autonomia agenților economici, ce se exercită cu respectarea reglementărilor legale;

b) să stabilească condiții discriminatorii pentru activitatea agenților economici.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu fac obiectul aplicării excepției stabilite la art. 2 alin. (1) lit. b).

Art. 10. — Organele administrației publice centrale și locale, precum și alte instituții abilitate prin lege să restructureze prin fuziune sau divizare regiile autonome, societățile comerciale în care participarea statului este majoritară sau alte persoane juridice de stat care realizează activități de producție, distribuție ori servicii, vor solicita Consiliului Concurenței aviz cu privire la crearea și îmbunătățirea climatului concurențial în economie realizabil prin restructurarea vizată, cu reducerea dimensiunilor agenților economici în condițiile conservării economiilor de scară și cu creșterea numărului agenților economici care oferă bunuri sau servicii de același fel sau substituibile.

CAPITOLUL III

Concentrarea economică

Art. 11. — (1) Concentrarea economică se realizează prin orice act juridic, indiferent de forma acestuia și care, fie operează transferul proprietății sau al folosinței asupra totalității ori a unei părți a bunurilor, drepturilor și obligațiilor unui agent economic, fie are ca obiect sau ca efect să permită unui agent economic ori unei grupări de agenți economici de a exercita, direct sau indirect, o influență determinantă asupra unui alt agent economic sau mai multor alți agenți economici.

(2) O operațiune de concentrare economică are loc atunci când:

a) doi sau mai mulți agenți economici, anterior independenți, fuzionează;

b) una sau mai multe persoane care dețin deja controlul cel puțin asupra unui agent economic ori unul sau mai

mulți agenți economici dobândesc, direct sau indirect, controlul asupra unuia sau mai multor alți agenți economici ori asupra unor părți ale acestora, fie prin luare de participare la capital, fie prin cumpărare de elemente de activ, prin contract sau prin alte mijloace.

(3) Operațiunile de asociere, având ca obiect sau ca efect coordonarea comportamentului concurențial al agenților economici participanți care rămân independenți, nu constituie concentrare prin dobândirea controlului, chiar când asemenea operațiuni ar consta în crearea de entități economice comune. Dacă entitatea economică comună este o persoană juridică îndeplinind statornic toate funcțiile unei entități economice autonome, fără însă a realiza o coordonare a comportamentului concurențial fie între agenți economici fondatori, fie între ea și aceștia, operațiunea este o concentrare în sensul prevederilor alin. (2) lit. b).

(4) În sensul prezentei legi, controlul decurge din drepturi, contracte sau alte mijloace care conferă, fiecare în parte sau luate împreună și ținând seama de circumstanțele de fapt sau de drept, posibilitatea de a exercita o influență determinantă asupra unui agent economic, în special din:

a) drepturi de proprietate sau de folosință asupra totalității sau a unei părți a bunurilor unui agent economic;

b) drepturi sau contracte care conferă o influență determinantă asupra constituirii, deliberărilor sau deciziilor organelor unui agent economic.

(5) Controlul este dobândit, conform prevederilor alin. (2)–(4), de către persoana sau persoanele ori de către agenții economici care sunt titulari ai drepturilor ori beneficiari ai contractelor menționate la alin. (4) sau care, nefiind titulari ai unor asemenea drepturi ori contracte, au puterea de a exercita influența determinantă ce conferă asemenea drepturi sau contracte.

Art. 12. — Nu constituie o operațiune de concentrare economică situațiile în care:

a) controlul este dobândit și exercitat de către un lichidator desemnat prin hotărâre judecătorească sau de către o altă persoană mandatată de autoritatea publică pentru îndeplinirea unei proceduri de încetare de plăți, redresare, concordat, lichidare judiciară, urmărire silită sau altă procedură similară;

b) societățile bancare, instituțiile de credit sau financiare, societățile financiare (de investiții, de administrare de investiții, de intermediere de valori mobiliare) sau societățile de asigurare, a căror activitate normală include tranzacții și negocieri de titluri pe cont propriu sau pe contul terților, dețin, cu titlu temporar, participări la un agent economic pe care le-au dobândit în vederea revânzării lor, cât timp ele nu exercită drepturile de vot aferente acestor participări în scopul determinării comportamentului concurențial al res-

pectivului agent economic ori le exercită numai în vederea realizării acestei participări, cu condiția ca realizarea respectivei participări să intervină în termen de un an calculat de la data dobândirii; la cerere, Consiliul Concurenței poate proroga termenul, dacă solicitantul produce justificarea că realizarea participării dobândite nu a fost rezonabil posibilă în termenul fixat;

c) controlul este dobândit de persoanele sau agenții economici menționați la art. 11 alin. (2) lit. b), cu condiția ca drepturile de vot aferente participării deținute să nu fie exercitate, mai ales la numirea de membri în organele de administrare, conducere executivă, supraveghere și control ale agentului economic la care dețin participarea, decât în scopul salvagărdării valorii integrale a acestei investiții, iar nu pentru a determina direct sau indirect comportamentul concurențial al agentului economic controlat.

Art. 13. — Sunt interzise concentrările economice care, având ca efect crearea sau consolidarea unei poziții dominante, conduc sau ar putea conduce la restrângerea, înlăturarea sau denaturarea semnificativă a concurenței pe piața românească sau pe o parte a acesteia.

Art. 14. — (1) Pentru stabilirea compatibilității lor cu un mediu concurențial normal, operațiunile de concentrare economică se apreciază după următoarele criterii:

a) necesitatea de a menține și de a dezvolta concurența pe piața românească, ținând seama de structura tuturor piețelor în cauză și de concurența existentă sau potențială dintre agenții economici situați în România sau în străinătate;

b) cota de piață deținută de către agenții economici în cauză, puterea lor economică și financiară;

c) alternativele disponibile pentru furnizori și utilizatori, accesul lor la piețe și la surse de aprovizionare, precum și orice bariere instituite prin acte normative sau de altă natură la intrarea pe piață;

d) tendința cererii și a ofertei pentru bunurile și serviciile în cauză;

e) măsura în care sunt afectate interesele beneficiarilor sau ale consumatorilor;

f) contribuția la progresul tehnic și economic.

(2) Concentrările economice pot fi admise, dacă părțile interesate în operațiunea de concentrare dovedesc îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) operațiunea de concentrare urmează a contribui la creșterea eficienței economice, la ameliorarea producției, distribuției sau progresului tehnic, ori la creșterea competitivității la export;

b) efectele favorabile ale concentrării compensează efectele nefavorabile ale restrângerii concurenței;

c) de avantajele rezultate profită într-o măsură rezonabilă și consumatorii, în special prin prețuri reale mai reduse.

Art. 15. — Prevederile prezentului capitol nu se aplică concentrărilor economice, atunci când agenții economici implicați în operațiune totalizează o cifră de afaceri de până la 10 miliarde lei.

Art. 16. — (1) Concentrările economice care depășesc pragul prevăzut la art. 15 sunt supuse controlului și trebuie notificate Consiliului Concurenței.

(2) Concentrările economice care se realizează printr-un acord trebuie notificate de către fiecare dintre părțile interesate; în celelalte cazuri, notificarea trebuie să fie înaintată de către agentul economic care a inițiat concentrarea.

(3) Procedura de notificare, termenele, documentele și informațiile de prezentat, comunicările și prezentarea de observații de către agenții economici interesați se stabilesc prin regulament și instrucțiuni adoptate de Consiliul Concurenței.

(4) Până la luarea, de către Consiliul Concurenței, a unei decizii privind concentrarea notificată, agenții economici în cauză pot lua numai acele măsuri legate de concentrare, care nu sunt ireversibile și nu modifică definitiv structura pieței.

CAPITOLUL IV

Secțiunea I

Consiliul Concurenței

Art. 17. — (1) Se înființează Consiliul Concurenței, autoritate administrativă autonomă în domeniul concurenței, cu personalitate juridică și cu sediul în municipiul București, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Structura organizatorică și de personal a Consiliului Concurenței, atribuțiile de conducere și de execuție ale personalului său se stabilesc prin regulamentele interioare adoptate de acesta.

Art. 18. — (1) Consiliul Concurenței este format din 10 membri, după cum urmează: un președinte, 3 vicepreședinți și 6 consilieri de concurență. Membrii Consiliului Concurenței sunt numiți în funcție de către Președintele României, la propunerea comună a Comisiei economice a Senatului și a Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare a Camerei Deputaților, care-i înaintează lista cu persoanele nominalizate pe funcții.

(2) Durata mandatului membrilor Consiliului Concurenței este de 5 ani, aceștia putând fi reînvestiți de cel mult două ori.

(3) Pentru a fi numit membru al Consiliului Concurenței se cer studii superioare, înaltă competență profesională, o bună reputație și vechime de minimum 10 ani în activități din domeniile: comercial, al prețurilor și concurenței sau juridic.

(4) Membrii Consiliului Concurenței sunt funcționari publici și calitatea lor este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte funcții sau demnități publice, cu excepția activității didactice din învățământul superior.

(5) Membrii Consiliului Concurenței le este interzisă exercitarea, direct sau prin persoane interpușe, a activităților de comerț și participarea la administrarea sau conducerea unor societăți comerciale, regii autonome sau a unor organizații cooperatiste. Ei nu pot fi desemnați experți sau arbitri, nici de părți și nici de instanța judecătorească sau de către o altă instituție.

(6) Membrii Consiliului Concurenței nu reprezintă autoritatea care i-a numit și sunt independenți în luarea deciziilor.

(7) Membrii Consiliului Concurenței și inspectorii de concurență nu pot face parte din partide sau alte formațiuni politice.

(8) Mandatul de membru al Consiliului Concurenței încetează:

- a) la expirarea duratei;
- b) prin demisie;
- c) prin deces;
- d) prin imposibilitate definitivă de exercitare, constând într-o indisponibilitate mai lungă de 60 de zile consecutive;
- e) la survenirea unei incompatibilități sau a unui impediment dintre cele prevăzute la alin. (4)–(6), conform prevederilor alin. (10);

f) prin revocare, pentru încălcarea dispozițiilor prezentei legi ori pentru condamnare penală, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, pentru săvârșirea unei infracțiuni.

(9) Membrii Consiliului Concurenței sunt revocabili, în cazul prevăzut la alin. (8) lit. f), de către autoritatea care i-a numit. Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești penale ei pot fi suspendați din funcție de către aceași autoritate.

(10) În caz de vacanță a unui loc în Consiliul Concurenței pentru vreuna dintre situațiile prevăzute la alin. (8) lit. b)–f), se va proceda, conform prevederilor alin. (1), la desemnarea și numirea unui nou membru pentru durata rămasă din mandat, în funcția devenită vacantă.

(11) Membrii Consiliului Concurenței sunt obligați să notifice, de îndată, Consiliului, survenirea oricărei situații de incompatibilitate sau impediment dintre cele prevăzute la alin. (4)–(7), ei fiind de drept suspendați din funcție din momentul survenirii acestei situații, iar dacă situația se prelungește peste 10 zile consecutive, mandatul încetează și se procedează conform prevederilor alin. (8) și (10).

Art. 19. — (1) Înainte de a începe să-și exercite funcția, fiecare membru al Consiliului Concurenței este obligat să depună în fața Președintelui României, în prezența celorlalți membri numiți și după citirea decretului prezidențial de numire în funcție, următorul jurământ:

„Jur să respect Constituția și legile țării, să apăr interesele României, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, să-mi îndeplinesc cu onoare, demnitate, loialitate, responsabilitate și fără părtinire atribuțiile ce-mi revin. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”.

(2) Președintele Consiliului Concurenței prestează cel dintâi jurământul.

(3) În cazul neprestării jurământului în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a decretului de numire, membrul numit este de drept demisionar, urmând a se relua procedura desemnării și numirii altei persoane pentru funcția devenită vacantă.

(4) Actele efectuate de oricare dintre membrii Consiliului Concurenței înainte de prestarea jurământului sunt nule de drept.

Art. 20. — (1) Mandatul primului Consiliu al Concurenței începe de la data depunerii jurământului de către președintele Consiliului Concurenței și expiră la împlinirea termenului de 5 ani, calculat de la această dată.

(2) Dacă, până la expirarea mandatului în curs, președintele Consiliului Concurenței desemnat pentru mandatul următor nu va fi prestat jurământul cu respectarea dispozițiilor art. 19, membrii Consiliului Concurenței în exercițiu își vor continua activitatea până la depunerea jurământului de către președintele Consiliului desemnat pentru mandatul următor.

Art. 21. — (1) Consiliul Concurenței își desfășoară activitatea și deliberază în plen și în comisii.

(2) Fiecare comisie este formată din 2 consilieri de concurență în componența stabilită de președintele Consiliului Concurenței, pentru fiecare caz în parte, și este condusă de către un vicepreședinte al Consiliului Concurenței.

(3) Președintele Consiliului Concurenței ordonă efectuarea de investigații și desemnează raportorul pentru fiecare investigație.

(4) Consiliul Concurenței examinează în plen:

- a) rapoartele de investigație, cu eventualele obiecții formulate la acestea, și decide asupra măsurilor de luat;
- b) autorizarea concentrărilor economice;
- c) sesizarea instanțelor judecătorești în aplicarea prevederilor art. 7;
- d) punctele de vedere, recomandările și avizele de formulat în aplicarea dispozițiilor prezentei legi;
- e) categoriile de înțelegeri, decizii de asociere și practici concertate propuse pentru exceptare;
- f) proiectele de reglementări propuse spre adoptare;
- g) raportul anual asupra situației concurenței.

(5) În formațiunile deliberative fiecare membru dispune de un vot; în caz de partaj egal al voturilor, soluția votată de președinte prevalează.

(6) Deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în plen conform prevederilor alin. (4) se semnează de către președinte, în numele Consiliului Concurenței; ele vor putea fi atacate în termen de 30 de zile de la publicare sau, după caz, de la comunicare, în procedura de contencios administrativ la Curtea de Apel București; sentința va fi pronunțată fără drept de apel, împotriva ei putând fi declarat recurs la Curtea Supremă de Justiție.

Art. 22. — (1) Președintele Consiliului Concurenței angajează patrimonial, prin semnătura sa, Consiliul Concurenței ca persoană juridică și-l reprezintă ca instituție publică în fața persoanelor fizice și juridice, a autorităților legislative, judiciare și administrative, precum și a altor instituții românești, străine și internaționale. El exercită prerogative disciplinare asupra întregului personal al Consiliului Concurenței.

(2) Ordinele și deciziile Consiliului Concurenței, prin care se dispun măsuri și se aplică sancțiuni, se semnează de către președinte, iar reglementările adoptate de Consiliul Concurenței sunt puse în aplicare, suspendate ori abrogate prin ordin al președintelui.

(3) În caz de absență ori de indisponibilitate a președintelui, reprezentarea legală a Consiliului Concurenței revine unuia dintre vicepreședinți, desemnat de președinte pentru durata absenței sau a indisponibilității.

(4) Președintele Consiliului Concurenței poate delega puteri de reprezentare oricărui dintre vicepreședinți, consilierii de concurență, inspectorii de concurență sau altor persoane, mandatul trebuind să menționeze expres puterile delegate și durata exercitării lor.

Art. 23. — (1) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Consiliul Concurenței își elaborează și își adoptă regulamentul de organizare, funcționare și procedură și își constituie aparatul propriu, a cărui încadrare pe funcții va fi stabilită prin regulament.

(2) Nomenclatorul de funcții, condițiile de încadrare pe funcții și de promovare în grad, precum și atribuțiile fiecărei funcții se stabilesc prin regulament adoptat de Consiliul Concurenței.

Art. 24. — Funcția de președinte al Consiliului Concurenței este asimilată celei de ministru, cea de vicepreședinte celei de secretar de stat, iar cea de consilier de concurență celei de subsecretar de stat.

Art. 25. — În organizarea Consiliului Concurenței funcționează un secretariat general, condus de un secretar general, desemnat de către Consiliul Concurenței. Atribuțiile secretarului general se stabilesc prin regulamentul de organizare, funcționare și procedură adoptat de Consiliul Concurenței.

Art. 26. — (1) Consiliul Concurenței își întocmește proiectul de buget propriu, care se prevede distinct în bugetul de stat.

(2) Pentru funcționarea Consiliului Concurenței și a aparatului său teritorial, Guvernul și, după caz, organele administrației publice locale vor atribui Consiliului Concurenței în administrare imobilele necesare, respectiv terenurile și dotările din domeniul public de interes național sau, după caz, local, în termen de 60 de zile de la înregistrarea cererii Consiliului Concurenței.

(3) Sumele reprezentând taxe și amenzi sau alte sancțiuni aplicate de Consiliul Concurenței se fac venit la bugetul de stat, în condițiile legii.

Art. 27. — Consiliul Concurenței are următoarele atribuții:

a) ia deciziile prevăzute de prezenta lege pentru cazurile de încălcare a dispozițiilor art. 5, 6, 13 și 16, constatate în urma investigațiilor efectuate;

b) certifică, pe baza investigațiilor efectuate la cererea agenților economici sau a asociațiilor de agenți economici și pe baza dovezilor prezentate, că nu există temei pentru intervenția sa în baza art. 5 alin. (1) sau a art. 6;

c) ia decizii de acordare a dispenselor de exceptări individuale de înțelegeri, decizii de asociere sau practici concertate, care se încadrează în prevederile art. 5 alin. (2), precum și decizii de admitere de concentrări economice, conform prevederilor art. 14 alin. (2), ca urmare a investigației întreprinse în cazurile notificate de către agenți economici sau asociații de agenți economici interesați;

d) asigură aplicarea efectivă a deciziilor proprii;

e) efectuează, din proprie inițiativă, investigații utile pentru cunoașterea pieței;

f) sesizează Guvernul asupra existenței unei situații de monopol sau a altor cazuri, asemenea celor prevăzute la art. 4 alin. (2) și (3); propune luarea măsurilor considerate necesare pentru controlul prețurilor;

g) sesizează instanțele judecătorești asupra cazurilor în care acestea sunt competente;

h) urmărește aplicarea dispozițiilor legale și a altor acte normative incidente în domeniul de reglementare al prezentei legi;

i) sesizează Guvernului cazurile de imixtiune a organelor administrației publice centrale și locale în aplicarea prezentei legi;

j) avizează proiectele de hotărâri ale Guvernului care pot avea impact anticoncurențial și propune modificarea actelor normative care au un asemenea efect;

k) avizează, din punct de vedere al efectelor asupra concurenței, politica și schemele de acordare a ajutorului de stat și controlează respectarea acestor reguli;

l) face recomandări Guvernului și organelor administrației publice locale pentru adoptarea de măsuri care să faciliteze dezvoltarea pieței și a concurenței.

m) propune Guvernului sau organelor administrației publice locale luarea de măsuri disciplinare împotriva

personalului din subordinea acestora, în cazul în care acesta nu respectă dispozițiile obligatorii ale Consiliului Concurenței;

n) realizează studii și întocmește rapoarte privind domeniul său de activitate și furnizează Guvernului, publicului și organizațiilor internaționale specializate informații privind această activitate;

o) reprezintă România și promovează schimbul de informații și de experiență în relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale de profil și cooperează cu autoritățile de concurență străine și comunitare.

Art. 28. — (1) Consiliul Concurenței adoptă regulamente și instrucțiuni, emite ordine, ia decizii și formulează avize, face recomandări și elaborează rapoarte.

(2) Consiliul Concurenței adoptă regulamente privind:

- organizarea, funcționarea și procedura;
- autorizarea concentrărilor economice;
- exceptarea unor categorii de înțelegeri, decizii de asociere sau practici concertate;
- regimul dispenselor;
- constatarea și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta lege;

— tarifele pentru notificări, solicitări de dispense, de acces la documentație și eliberare de copii sau extrase;

- personalul de investigație, anchetă și control;
- regimul disciplinar al personalului.

(3) Consiliul Concurenței adoptă instrucțiuni privind:

- notificările de concentrări economice;
- notificările de încadrări în categorii de înțelegeri, decizii de asociere sau practici concertate exceptate;
- solicitările de dispense și prorogarea de dispense;
- calcularea cifrei de afaceri și a plafoanelor valorice prevăzute de prezenta lege;
- stabilirea părții substanțiale de piață;
- plata taxelor și a tarifelor stabilite prin prezenta lege și prin regulamente.

(4) Consiliul Concurenței emite ordine prin care stabilește plafoanele valorice revizibile periodic, prevăzute de prezenta lege, pune în aplicare, suspendă sau abrogă reglementările adoptate, dispune efectuarea de investigații, ordonă anchete și măsurile de luat în privința agenților economici.

(5) Deciziile sunt acte individuale de administrare, gestiune și disciplină internă, de aplicare de sancțiuni, de autorizare, de acordare și de prorogare de dispense.

(6) Avizele sunt formulate, recomandările și propunerile sunt făcute, punctele de vedere sunt formulate, rapoartele sunt elaborate și comunicate, după caz publicate, conform dispozițiilor prezentei legi.

Art. 29. — (1) Proiectele de regulamente și instrucțiuni, precum și modificările acestora necesită avizul Consiliului Legislativ, după care sunt adoptate în plenul Consiliului Concurenței și puse în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.

(2) Reglementările Consiliului Concurenței pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de apel în a cărei rază teritorială domiciliază petentul.

Art. 30. — Consiliului Concurenței va comunica punctul său de vedere asupra oricărui aspect în domeniul politicii concurențiale, la cererea:

- a) Președinției României;
- b) comisiilor parlamentare, senatorilor și deputaților;
- c) organelor administrației publice centrale și locale;
- d) organizațiilor profesionale, patronale și sindicale, incluzând printre acestea și Camera de Comerț și Industrie a României;
- e) organizațiilor pentru protecția consumatorilor;
- f) instanțelor judecătorești și parchetelor.

Art. 31. — (1) Pentru realizarea atribuțiilor sale, Consiliului Concurenței va putea consulta Agenția Națională pentru Privatizare, Fondul Proprietății de Stat, ministerele de resort și alte organe ale administrației publice, precum și organizații patronale cu privire la politica de privatizare, respectiv politicile de ramură sau sectoriale.

(2) Organele și organizațiile prevăzute la alin. (1) vor trimite Consiliului Concurenței punctul lor de vedere în termen de 30 de zile de la solicitare. Acest punct de vedere va fi atașat la raportul asupra cazului analizat.

Art. 32. — (1) Consiliul Concurenței întocmește anual un raport privind activitatea sa și modul în care agenții economici și autoritățile publice respectă regulile concurenței, potrivit prezentei legi.

(2) Raportul se adoptă în plenul Consiliului Concurenței și se dă publicității.

Art. 33. — (1) Prin prezenta lege se instituie următoarele taxe:

- a) taxa de autorizare a concentrărilor economice;
- b) taxa de dispensă pentru exceptări individuale de înțelegeri, decizii de asociere ori practici concertate.

(2) Taxa de autorizare a concentrării economice se stabilește la o cotă de 0,1% din cifra de afaceri cumulată a beneficiarilor concentrării economice autorizate și se calculează pe baza cifrei de afaceri pentru exercițiul anual precedent deciziei de autorizare a concentrării economice, determinată conform reglementărilor Consiliului Concurenței.

(3) Taxa de dispensă prevăzută la alin. (1) lit. b) are regim de anuitate, fiind nefractionabilă, indiferent în ce moment al anului dispensa ar fi acordată, prorogată, ar expira sau ar înceta din orice altă cauză, și se stabilește la o cotă de 0,1% din cifra de afaceri cumulată a

beneficiarilor exceptării individuale prin dispensă; calculul taxei se face pe baza cifrei de afaceri pentru exercițiul financiar anual precedent anului pentru care se datorează, determinată conform reglementărilor Consiliului Concurenței.

(4) Sumele provenind din plata taxelor prevăzute la alin. (1) se varsă la bugetul de stat în termen și conform procedurilor stabilite de reglementările fiscale.

(5) Sumele provenind din plata tarifelor pentru notificări și solicitări constituie venituri ale Consiliului Concurenței.

Secțiunea a II-a

Oficiul Concurenței

Art. 34. — (1) Se înființează Oficiul Concurenței, organ de specialitate în domeniul concurenței în subordinea Guvernului, cu personalitate juridică și cu sediul în municipiul București, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Structura organizatorică și de personal a Oficiului Concurenței se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Art. 35. — (1) Oficiul este condus de șeful Oficiului Concurenței. Funcția de șef al Oficiului Concurenței este asimilată celei de secretar de stat.

(2) Șeful Oficiului Concurenței are un adjunct a cărui funcție este asimilată celei de subsecretar de stat.

(3) Șeful Oficiului Concurenței sau persoana delegată de acesta reprezintă Guvernul la deliberările Consiliului Concurenței prevăzute la art. 21; când apreciază că decizia Consiliului Concurenței ar putea afecta un interes public major, șeful Oficiului Concurenței sau persoana delegată de acesta poate cere Consiliului Concurenței o a doua deliberare.

Art. 36. — (1) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Oficiul Concurenței își elaborează și adoptă regulamentul de organizare și funcționare, își constituie aparatul propriu de control și investigație la nivel central și teritorial, format din inspectori de concurență, experți și alte funcții prevăzute de reglementările privind salarizarea personalului din instituțiile publice.

(2) La nivel teritorial, Oficiul Concurenței își constituie inspectorate de concurență județene și al municipiului București.

(3) Inspectoratul teritorial de concurență este condus de un director, care trebuie să fie inspector de concurență gradul I.

(4) Funcția publică de inspector de concurență se înființează cu trei grade — I, II, III —, iar regimul său, în privința condițiilor de încadrare pe funcții și de promovare, precum și a investiției și prerogativelor pe care le comportă, se stabilește prin regulament adoptat de șeful Oficiului Concurenței.

Art. 37. — Oficiul Concurenței are următoarele atribuții:

a) efectuează, din proprie inițiativă sau ca urmare a unei plângeri, sesizări sau notificări, investigațiile privind aplicarea prevederilor art. 5, 6, 13 și 16 din prezenta lege;

b) avizează stabilirea prețurilor în situațiile prevăzute la art. 4 alin. (1);

c) urmărește aplicarea dispozițiilor legale și a altor acte normative incidente în domeniul de reglementare al prezentei legi;

d) urmărește aplicarea efectivă a deciziilor Consiliului Concurenței și informează asupra situațiilor constatate;

e) urmărește evoluția prețurilor în economie, face cercetări în sectoarele economice în care evoluția și nivelul prețurilor, rigiditatea prețurilor sau orice alte împrejurări sugerează o restrângere a concurenței și propune luarea de măsuri conform dispozițiilor legale;

f) realizează studii și întocmește rapoarte privind domeniul său de activitate și furnizează Guvernului, Consiliului Concurenței, publicului și organizațiilor internaționale informații privind această activitate;

g) inventariază formele de ajutor de stat, monitorizează și raportează în condiții de transparență ajutoarele de stat acordate;

h) promovează schimbul de informații și de experiență în relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale de profil și cooperează cu autoritățile de concurență străine și comunitare.

Art. 38. — Prevederile art. 26 alin. (1) și (2) și ale art. 31 se aplică în mod corespunzător și Oficiului Concurenței.

CAPITOLUL V

Procedura de investigare și de luare a deciziilor

Art. 39. — (1) Descoperirea și investigarea încălcărilor prevederilor prezentei legi incumbă Consiliului Concurenței și Oficiului Concurenței, care acționează prin personalul de control de specialitate împuternicit în acest scop.

(2) În cazul infracțiunii prevăzute la art. 63 alin. (1) din prezenta lege, personalul desemnat în condițiile alin. (1) va putea efectua numai actele stabilite prin art. 214 din Codul de procedură penală.

(3) Consiliul Concurenței și Oficiul Concurenței se vor informa reciproc asupra investigațiilor pe care le inițiază și vor putea conlucra la desfășurarea oricărei investigații.

Art. 40. — Consiliul Concurenței sau, după caz, Oficiul Concurenței dispune efectuarea de investigații, potrivit atribuțiilor lor, în condițiile art. 46 din prezenta lege:

a) din oficiu;

b) la plângerea unei persoane fizice sau juridice afectate în mod real și direct prin încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1), art. 6, 13 și 16 ale prezentei legi;

c) la cererea agenților economici sau a asociațiilor de agenți economici interesați, conform prevederilor art. 5 alin. (2) sau ale art. 14 alin. (2);

d) la cererea oricăreia dintre autoritățile, instituțiile, organizațiile sau a oricăruia dintre organele menționate la art. 30 lit. a)—f).

Art. 41. — În îndeplinirea atribuțiilor conferite în baza prezentei legi, personalul Consiliului Concurenței, respectiv cel al Oficiului Concurenței, poate solicita agenților economici sau asociațiilor de agenți economici informațiile care-i sunt necesare, menționând baza legală și scopul solicitării, și poate stabili termene până la care aceste informații să-i fie furnizate, sub sancțiunea prevăzută de prezenta lege.

Art. 42. — (1) Din rândul personalului de control prevăzut la art. 39 alin. (1), președintele Consiliului Concurenței sau, după caz, șeful Oficiului Concurenței desemnează persoanele pentru care solicită ministrului justiției abilitarea cu puteri de anchetă, respectiv drept de percheziție și ridicare de documente sau efectuare de copii de pe acestea, punere de sigilii și luarea altor măsuri din cele prevăzute la art. 214 din Codul de procedură penală pentru investigarea încălcării prevederilor prezentei legi.

(2) Personalul prevăzut la art. 39 alin. (1), împuternicit să investigheze încălcarea prevederilor prezentei legi, poate să solicite declarații sau orice documente necesare pentru îndeplinirea misiunii, să sigileze, să ridice orice registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe, eliberând persoanei supuse investigației copii de pe originale, ori să obțină copii, lăsând originalele; de asemenea, este autorizat să facă inspecții inopinate, al căror rezultat va fi consemnat într-un proces-verbal de constatare, și să primească, la convocare sau la fața locului, informații și justificări.

(3) În caz de constatare a săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 63 alin. (1), anchetatorul abilitat conform alin. (1) de mai sus va proceda potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) din prezenta lege.

Art. 43. — În baza autorizării judiciare date prin ordonanță președințială, conform art. 44, anchetatorul poate efectua percheziții:

a) în spațiile, terenurile sau mijloacele de transport de uz profesional aparținând agenților economici, dacă există indicii că pot fi găsite documente sau obținute informații considerate necesare pentru îndeplinirea misiunii sale;

b) la domiciliul conducătorilor, administratorilor, agenților și directorilor agenților economici supuși investigației, precum și la domiciliul persoanelor fizice însărcinate cu conducerea serviciilor: financiar, contabil sau de marketing, în condițiile prevăzute de art. 27 alin. (3) din Constituția României.

Art. 44. — (1) Anchetatorii nu pot proceda la percheziții în orice locuri și nici la ridicarea de documente sau punerea de sigilii decât în cadrul unei anchete cerute de către președintele Consiliului Concurenței, respectiv de către șeful Oficiului Concurenței, și cu autorizarea judiciară dată prin ordonanță de către președintele tribunalului județean sau, după caz, al municipiului București, în a cărei circumscripție sunt situate locurile de controlat, sau de către un judecător delegat de acesta. Când aceste locuri sunt situate în circumscripțiile unor tribunale diferite și acțiunea trebuie desfășurată simultan în fiecare dintre ele,

oricare dintre președinții tribunalelor competente poate emite o ordonanță unică.

(2) Cererea de autorizare trebuie să cuprindă toate informațiile de natură a justifica percheziția, iar judecătorul sesizat este ținut să verifice dacă cererea este întemeiată.

(3) Percheziția și actele pe care le cuprinde se efectuează sub autoritatea și sub controlul judecătorului care le-a autorizat, el desemnând unul sau mai mulți ofițeri de poliție judiciară însărcinați să asiste la aceste operațiuni și să-l informeze asupra derulării lor. Dacă unele acte trebuie efectuate în afara circumscripției tribunalului, președintele emitent al ordonanței dispune comisie rogatorie pentru exercitarea controlului de către președintele tribunalului în a cărui circumscripție trebuie efectuate respectivele acte.

(4) Judecătorul poate inspecta locurile supuse intervenției, putând decide în orice moment suspendarea sau încetarea percheziției.

(5) Oricare ar fi împrejurările, percheziția nu poate începe înainte de ora 8,00 sau după ora 18,00 și trebuie efectuată în prezența ocupantului locului sau a reprezentantului său; numai anchetatorii, ocupantul locului sau reprezentantul său și ofițerii de poliție judiciară pot lua cunoștință de piese și documente înaintea ridicării acestora.

(6) Inventarele și punerile de sigilii se fac conform dispozițiilor Codului de procedură penală; originalele procesului-verbal și ale inventarului sunt transmise judecătorului care a ordonat percheziția, iar piesele și documentele care nu mai sunt utile stabilirii adevărului vor fi restituite ocupantului locului.

(7) Ordonanța menționată la alin. (1) poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel București; recursul nu este suspensiv de executare.

(8) Președintele Consiliului Concurenței sau, după caz, șeful Oficiului Concurenței este informat fără întârziere despre începerea percheziției și despre operațiunile efectuate.

(9) Pe întreg parcursul efectuării percheziției, conform dispozițiilor de mai sus, procedura este plinar contradictorie.

Art. 45. — (1) Organele administrației publice centrale și locale, precum și oricare alte instituții și autorități publice sunt obligate să permită personalului de investigație și de anchetă al Consiliului Concurenței și al Oficiului Concurenței accesul la documentele, datele și informațiile deținute de acestea, în măsura în care sunt necesare îndeplinirii misiunii legale a Consiliului Concurenței și a Oficiului Concurenței, fără a se putea opune caracterul de secret de stat sau secret de serviciu al unor asemenea documente, date și informații.

(2) Personalul de investigație și de anchetă, primind acces la documentele, datele și informațiile menționate la alin. (1), este ținut la observarea strictă a caracterului de secret de stat sau secret de serviciu atribuit legal respectivelor documente, date și informații.

Art. 46. — (1) La primirea unei cereri sau plângeri denunțând, respectiv acuzând o practică anticoncurențială, Consiliul Concurenței, respectiv Oficiul Concurenței, examinează dacă aceasta prezintă suficient temei de fapt și de drept pentru a justifica dispunerea pornirii unei investigații.

(2) Dacă cererea sau plângerea nu prezintă suficiente temeiuri pentru a justifica pornirea unei investigații, Consiliul Concurenței, respectiv Oficiul Concurenței, o respinge, comunicând, în scris, autorului, decizia, cu precizarea motivelor, în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii sau a plângerii.

Art. 47. — (1) De câte ori dispune pornirea unei investigații, președintele Consiliului Concurenței, respectiv șeful Oficiului Concurenței, desemnează un raportor, responsabil pentru întocmirea raportului asupra investigației, comunicarea lui părților în cauză, primirea observațiilor și prezentarea raportului în plenul Consiliului Concurenței, dacă este cazul.

(2) Raportorul desemnat instrumentează toate actele procedurii de investigație, propunând președintelui Consiliului Concurenței, respectiv șefului Oficiului Concurenței, dispunerea măsurilor care sunt de competența acestora.

Art. 48. — (1) Orice procedură de investigație necesită audierea agenților economici participanți la înțelegerea, decizia de asociere ori practica concertată sau la concentrarea economică, obiect al investigației. Audierea este dispusă de președintele Consiliului Concurenței, respectiv șeful Oficiului Concurenței.

(2) Președintele Consiliului Concurenței, respectiv șeful Oficiului Concurenței, poate desemna experți și poate admite audierea autorului plângerii sau al reclamației, la cererea acestuia, precum și a oricărei persoane fizice sau juridice care declară că deține date și informații relevante pentru stabilirea adevărului în cauza investigată.

(3) Neprezentarea sau renunțarea la audiere, precum și refuzul oricărei depoziții sau declarații nu constituie impedimente pentru continuarea procedurii de investigație.

Art. 49. — (1) Cu minimum 30 de zile înainte de data fixată pentru audiere, o copie a raportului va fi transmisă, spre luare la cunoștință, persoanelor a căror audiere a fost dispusă conform art. 48 alin. (1). Persoanelor a căror audiere a fost admisă conform art. 48 alin. (2) li se va trimite copia raportului numai la cerere și dacă președintele Consiliului Concurenței apreciază că este util în interesul investigației.

(2) Președintele Consiliului Concurenței poate permite părților în cauză consultarea dosarului la secretariatul Consiliului Concurenței și obținerea, contra cost, de copii și extrase ale actelor procedurii de investigație.

(3) Documentele, datele și informațiile din dosarul cauzei, care prezintă caracter de secret de stat ori sunt confidențiale, nu sunt accesibile pentru consultare ori obținere de copii sau extrase decât prin decizie a președintelui Consiliului Concurenței.

(4) În cazul unei proceduri de investigație, având ca obiect o concentrare economică, dispozițiile prezentului articol referitoare la consultarea dosarului sunt aplicabile asociațiilor și directorilor executivi ai entităților participante la concentrare, în măsura în care ei justifică în cauză un interes legitim.

Art. 50. — După audierile dispuse și, dacă este cazul, admise și după examinarea observațiilor părților asupra raportului de investigație, Consiliul Concurenței poate decide, după cum urmează:

a) în cazul unei investigații dispuse din oficiu sau la sesizare, privind încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1) sau ale art. 6, după caz, să ordone încetarea practicilor anticoncurențiale constatate, să formuleze recomandări, să impună părților condiții speciale și alte obligații, să aplice agenților economici amenzi în condițiile prevăzute la cap. VI;

b) în cazul unei cereri, conform prevederilor art. 5 alin. (4), să emită o decizie motivată de acordare sau de refuz de exceptare individuală prin dispensă pentru înțelegerea, decizia de asociere ori practica concertată solicitată;

c) în cazul unei notificări, conform prevederilor art. 5 alin. (7), să emită o decizie motivată de încadrare sau neîncadrare a înțelegerii, deciziei de asociere ori practicii concertate notificate într-o categorie exceptată.

Art. 51. — (1) În termen de 30 de zile de la primirea notificării unei operațiuni de concentrare economică, Consiliul Concurenței:

a) va emite o decizie de admitere, când va ajunge la concluzia că operațiunea de concentrare economică notificată nu contravine prezentei legi;

b) va emite o decizie de neobiecțiune, când va constata că, deși operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența prezentei legi, nu există motive pentru a fi refuzată;

c) va decide deschiderea unei investigații, când va constata că operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența prezentei legi și prezintă îndoieli serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal.

(2) În termen de maximum 5 luni de la primirea notificării de concentrare economică pentru care Consiliul Concurenței a decis deschiderea unei investigații datorită îndoielilor privind compatibilitatea sa cu un mediu concurențial normal, Consiliul Concurenței:

a) va emite o decizie de refuz, dacă prin operațiunea de concentrare economică se creează sau se consolidează o poziție dominantă în sensul art. 13;

b) va emite o decizie de autorizare, dacă prin operațiunea de concentrare economică nu se creează și nici nu se consolidează o poziție dominantă în sensul art. 13;

c) va emite o decizie prin care stabilește obligațiile și/sau condițiile ce trebuie îndeplinite pentru autorizarea operațiunii de concentrare economică, dacă constată că aceasta, cu unele modificări, ar putea fi compatibilă cu un mediu concurențial normal.

(3) În cazul în care Consiliul Concurenței nu ia o decizie în termenele fixate la alin. (1) și (2), operațiunea de concentrare economică notificată poate avea loc, dreptul Consiliului Concurenței de a porni o investigație și de a lua o decizie, dacă și atunci când consideră necesar, rămânând rezervat.

Art. 52. — (1) Măsurile de suspendare sau de interdicție a practicilor anticoncurențiale constatate, precum și injoncțiunile date agenților economici de a reveni la situația anterioară vor fi dispuse de Consiliul Concurenței în aplicarea prevederilor art. 50 și 51 numai la constatarea unor fapte manifeste ilicite, constitutive de practici anticoncurențiale prohibite expres de prezenta lege și care trebuie curmate fără întârziere pentru a preveni sau a opri producerea unui prejudiciu grav și cert.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie strict limitate, atât în durată cât și în obiectul lor, la ceea ce este necesar pentru a corija o afectare manifestă și intolerabilă a liberei concurențe.

(3) Deciziile luate de Consiliul Concurenței în aplicarea prevederilor art. 50 și 51 vor fi notificate de îndată părților; ele pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la notificare. Președintele instanței poate ordona, la cerere, suspendarea executării deciziei atacate.

Art. 53. — (1) Decizia luată de Consiliul Concurenței în aplicarea prevederilor art. 51 cu privire la o operațiune de concentrare economică în care este implicată o regie autonomă va fi notificată și ministrului de resort.

(2) În termen de 30 de zile de la notificarea deciziei conform alin. (1), Guvernul, la propunerea ministrului de resort, poate lua, pe răspunderea sa, o decizie diferită de cea a Consiliului Concurenței pentru rațiuni de interes public general. Decizia este executorie și va fi publicată împreună cu decizia Consiliului Concurenței în Monitorul Oficial al României.

CAPITOLUL VI

Sancțiuni

Art. 54. — Sunt nule de drept, fie ele exprese ori tacite, publice sau oculte, orice angajamente, convenții sau clauze contractuale raportându-se la o practică anticoncurențială prohibită prin art. 5 și 6 din prezenta lege.

Art. 55. — Constituie contravenții și sunt sancționate cu amendă de la 2.000.000 lei la 100.000.000 lei următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni:

a) omisiunea notificării unei concentrări economice cerute de art. 16;

b) furnizarea de informații inexacte sau incomplete prin solicitarea făcută conform prevederilor art. 5 alin. (4) ori prin notificarea făcută conform prevederilor art. 5 alin. (7) sau ale art. 16;

c) furnizarea de informații inexacte sau nefurnizarea informațiilor solicitate conform prevederilor art. 41;

d) furnizarea de documente, înregistrări și evidențe într-o formă incompletă în timpul investigațiilor desfășurate conform prevederilor art. 42 alin. (2);

e) refuzul de a se supune unui control desfășurat conform prevederilor art. 42 alin. (1) și ale art. 43.

Art. 56. — Următoarele contravenții se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 250.000.000 lei, iar pentru agenții economici cu o cifră de afaceri de peste 2.500.000.000 lei, cu o amendă în sumă de până la 10% din cifra de afaceri:

a) încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1), ale art. 6 sau ale art. 13 ale prezentei legi;

b) încheierea unei operațiuni de concentrare economică cu încălcarea prevederilor art. 16 alin. (4);

c) începerea unei acțiuni de concentrare economică declarată incompatibilă cu prevederile prezentei legi printr-o decizie a Consiliului Concurenței, luată conform prevederilor art. 51 alin. (2) lit. a);

d) neîndeplinirea unei obligații sau a unei condiții impuse printr-o decizie luată în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 57. — Individualizarea sancțiunii în cazul săvârșirii vreuneia dintre contravențiile prevăzute la art. 55 și 56 se face ținând seama de gravitatea faptei și a consecințelor sale asupra concurenței, după criteriile cifrei de afaceri a contravenientului și ale cotei de piață deținute de acesta, gradate pe tranșe prin norme adoptate de Consiliul Concurenței.

Art. 58. — Dacă în termen de 45 de zile de la notificarea deciziei luate de Consiliul Concurenței, în conformitate cu prevederile prezentei legi, agentul economic în cauză nu se conformează măsurilor dispuse de acesta, Consiliul Concurenței îi poate aplica amenda maximă prevăzută la art. 56 ori poate cere instanței judecătorești competente dispunerea uneia dintre măsurile stabilite la art. 7 alin. (1).

Art. 59. — (1) Consiliul Concurenței, respectiv Oficiul Concurenței, poate obliga, prin decizie, agenții economici sau asociațiile de agenți economici la plata unor amenzi cominatorii în sumă de până la 250.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a-i determina:

a) să furnizeze în mod complet și corect informațiile care le-au fost cerute conform prevederilor art. 41;

b) să se supună controlului prevăzut la art. 42—44 din prezenta lege.

(2) Consiliul Concurenței, respectiv Oficiul Concurenței, poate obliga, prin decizie, agenții economici sau asociațiile de agenți economici la plata unor amenzi cominatorii în sumă de până la 750.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită în decizie, pentru a-i determina:

a) să respecte prevederile art. 5 alin. (1), ale art. 6 și ale art. 13 ale prezentei legi;

b) să aplice măsurile enunțate printr-o decizie luată conform prevederilor art. 51 alin. (2) lit. c).

(3) În baza deciziei Consiliului Concurenței, respectiv a Oficiului Concurenței, profiturile suplimentare realizate de agenții economici ca urmare a încălcării prezentei legi vor fi confiscate și vărsate la bugetul de stat.

Art. 60. — (1) Contravențiile prevăzute în prezenta lege se constată de către personalul de control împuternicit de Consiliul Concurenței, respectiv de Oficiul Concurenței.

(2) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 55 lit. b) — e) și la art. 56 lit. d) se aplică de către personalul de control împuternicit potrivit alin. (1).

(3) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 55 lit. a) și la art. 56 lit. a) — c), precum și amenziile cominatorii prevăzute la art. 59 se aplică de către comisiile Consiliului Concurenței sau, după caz, de către Oficiul Concurenței, prin decizii.

(4) Împotriva deciziilor luate în condițiile alin. (3) se poate face plângere, în termen de 15 zile de la notificare, la președintele Consiliului Concurenței, respectiv la șeful Oficiului Concurenței, care se pronunță prin decizie motivată.

(5) Deciziile președintelui Consiliului Concurenței, respectiv ale șefului Oficiului Concurenței, luate în aplicarea prevederilor alin. (4), pot fi atacate în fața Secției de contencios administrativ a Curții Supreme de Justiție, în termen de 15 zile de la primirea notificării.

Art. 61. — Contravențiilor prevăzute la art. 55 lit. b) — e) și la art. 56 lit. d) din prezenta lege li se aplică prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25—27.

Art. 62. — (1) Deciziile emise conform art. 50, 51 și 55 — 60 vor fi notificate părților în cauză de către secretariatul Consiliului Concurenței și vor putea fi publicate în Monitorul Oficial al României, pe cheltuiala contravenientului sau a solicitantului, după caz.

(2) La publicarea deciziilor se va ține seama de interesele legitime ale agenților economici în cauză, astfel încât secretul profesional să nu fie divulgat.

Art. 63. — (1) Participarea cu intenție frauduloasă și în mod determinant a unei persoane fizice la conceperea, organizarea sau realizarea practicilor interzise de art. 5 alin. (1) și de art. 6 și care nu sunt exceptate conform prevederilor art. 5 alin. (2) sau ale art. 8 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la sesizarea Consiliului Concurenței.

(3) Instanța judecătorească poate dispune publicarea, în presă, pe cheltuiala celui vinovat, a hotărârii definitive.

Art. 64. — Independent de sancțiunile aplicate în conformitate cu prevederile prezentei legi, dreptul la acțiune al persoanelor fizice și/sau juridice pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat lor printr-o practică anticoncurențială prohibită de prezenta lege rămâne rezervat.

Art. 65. — Orice persoană care utilizează sau divulgă, în alte scopuri decât cele prevăzute de prezenta lege, documente sau informații cu caracter de secret profesional, primite sau de care a luat cunoștință în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul, răspunde potrivit legii penale, putând fi obligată și la repararea prejudiciului cauzat.

CAPITOLUL VII

Dispoziții comune și finale

Art. 66. — (1) Orice dispoziții referitoare la concurență, stabilite prin legi speciale, sunt administrate de Consiliul Concurenței și de Oficiul Concurenței.

(2) Reglementările adoptate de Consiliul Concurenței și deciziile pronunțate de acesta sunt obligatorii pentru Oficiul Concurenței.

Art. 67. — (1) Cifra de afaceri vizată în art. 8 și 15 este suma veniturilor realizate din vânzările de produse și/sau din prestările de servicii realizate de agentul economic în cursul ultimului exercițiu financiar, din care se scad sumele datorate cu titlu de obligații fiscale și valoarea contabilizată a exporturilor efectuate direct sau prin mandatar.

(2) Când o operațiune de concentrare economică are loc în modalitatea prevăzută la art. 11 alin. (2) lit. b), fie prin luare de participare la capital, fie prin cumpărare de elemente de activ, din cifra de afaceri stabilită conform alin. (1) va fi luată în considerare numai suma aferentă participării — acțiuni ori părți sociale — sau, după caz, activelor constituind obiect al tranzacției.

(3) Dacă, în cursul unei perioade de 2 ani, două sau mai multe tranzacții de felul celor menționate la alin. (2) au loc între aceleași persoane fizice și/sau juridice, ele sunt considerate ca o singură operațiune de concentrare economică, realizată la data ultimei tranzacții.

Art. 68. — Cifra de afaceri este înlocuită:

a) pentru societăți bancare, instituții de credit sau financiare și societăți financiare — prin a zecea parte din valoarea bilanțului lor;

b) pentru societățile de asigurări — prin valoarea primelor brute emise, care vor include toate sumele primite sau de primit conform contractelor de asigurări încheiate de ele sau în contul lor, inclusiv primele cedate reasuratorilor, după deducerea impozitelor și taxelor parafiscale percepute asupra sumei primelor sau volumului total al acesteia.

Art. 69. — În scopul aplicării prevederilor art. 8 și 15, dar fără a contraveni prevederilor alin. (2) și (3) ale art. 67, dacă vreuna dintre societățile comerciale avute în vedere la aplicarea prevederilor art. 8 sau ale art. 15 face parte dintr-un grup de societăți comerciale, pentru cifra sa

de afaceri se va lua în considerare cifra de afaceri cumulată a societăților participante la acel grup.

Art. 70. — Plafoanele valorice, stabilite conform dispozițiilor prezentei legi prin raportare la cifra de afaceri, vor fi actualizate periodic prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, ținându-se seama de evoluția indicelui general al prețurilor și tarifelor, dar la un interval nu mai mic de 6 luni.

Art. 71. — Administratorii, managerii și directorii executivi care dețin funcții de conducere și de decizie ori poziții de control, direct sau prin interpuși la agenți economici concurenți, sunt obligați să notifice Consiliului Concurenței această situație în termen de 30 de zile de la crearea ei.

Art. 72. — (1) Pentru salarizarea membrilor și a personalului Consiliului Concurenței se aplică, prin analogie, dispozițiile Legii nr. 50/1995 cu privire la salarizarea membrilor și personalului Curții de Conturi.

(2) Personalul Consiliului Concurenței și cel al Oficiului Concurenței beneficiază de prevederile art. 29 alin. (3) și ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 40/1991, republicată în anul 1993.

(3) Personalul cu atribuții privind prețurile și protecția concurenței din cadrul Ministerului Finanțelor, atât cel din aparatul central cât și cel din rețeaua teritorială se preia de către Oficiul Concurenței prin transfer în interesul serviciului.

Art. 73. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 9 luni de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, cu excepția dispozițiilor care reglementează înființarea și organizarea Consiliului Concurenței și a Oficiului Concurenței, care intră în vigoare la data publicării legii în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă art. 36—38 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, art. 4 lit. a) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și orice alte dispoziții contrare.

Art. 74. — În termen de 6 luni de la constituirea sa, dar nu mai înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, Consiliul Concurenței va adopta și va pune în aplicare regulamentele și instrucțiunile menționate la art. 28 alin. (2) și (3).

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 26 februarie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 29 februarie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

RADU VASILE

București, 10 aprilie 1996.

Nr. 21.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii concurenței

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea concurenței și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 8 aprilie 1996.

Nr. 59.

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE
privind ridicarea imunității parlamentare a senatorului Corneliu Vadim Tudor

În temeiul art. 69 din Constituție, al art. 149 din Regulamentul Senatului, precum și al Deciziei Curții Constituționale nr. 46 din 17 mai 1994,

având în vedere cererile ministrului justiției nr. 93/C/20.02.1995 și nr. 410/C/3.04.1996, prin care solicită Senatului ridicarea imunității parlamentare și încuviințarea posibilității trimiterii în judecată penală a senatorului Corneliu Vadim Tudor pentru infracțiunile de ofensă adusă autorității — art. 238 alin. 1 din Codul penal, art. 205 și art. 206 din Codul penal —, în dosarele Parchetului General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, numerele: 115/P/Sp/1995; 67/P/Sp/1995; 69/P/Sp/1995; 30/P/Sp/1994; 16/P/Sp/1994; 240/C/2/9.671/1994; 241/C/2/9.673/1994; 8.175/2.801/1994; 33/P/1995; 48/P/1995 și 98/P/Sp/1995,

având în vedere Raportul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului nr. XXII/652/1995 din 18 aprilie 1996 și în baza votului Senatului din ședința sa din 22 aprilie 1996,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se ridică imunitatea parlamentară a senatorului Corneliu Vadim Tudor și se încuviințează posibilitatea trimiterii în judecată penală a acestuia în dosarele Parchetului General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, numerele: 115/P/Sp/1995; 67/P/Sp/1995; 69/P/Sp/1995; 30/P/Sp/1994; 16/P/Sp/1994; 240/C/2/9.671/1994; 241/C/2/9.673/1994; 8.175/2.801/1994; 33/P/1995; 48/P/1995 și 98/P/Sp/1995. Prezenta hotărâre se comunică ministrului justiției, pentru a proceda potrivit legii.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința Senatului din 24 aprilie 1996.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 24 aprilie 1996.

Nr. 13.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare**

În temeiul art. 13 alineatul ultim din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Cota majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare este de 0,12% pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare începând cu data de 1 mai 1996.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 29 aprilie 1996.
Nr. 291.

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL**BIROUL ELECTORAL CENTRAL****HOTĂRÂREA Nr. 7**

din 29 aprilie 1996

Magistrații, judecători și procurori, desemnați, prin tragere la sorți, ca membri ai birourilor electorale de circumscripție, au obligația de serviciu de a se prezenta și de a-și desfășura activitatea la birourile electorale, fiind considerați detașați pe perioada alegerilor locale, conform prevederilor art. 99 alin. (2) din Legea nr. 70/1991*).

Absența nejustificată a persoanelor menționate mai sus se sancționează potrivit Legii nr. 70/1991.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (5) din aceeași lege, această hotărâre urmează să fie publicată în Monitorul Oficial al României.

Pronunțată astăzi, 29 aprilie 1996.

PREȘEDINTE,

Adrian Nițoiu,
judecător

Membri:

Benedict Sârbu, judecător
Dumitru Gazetovici, judecător
Emil Gherguț, judecător
Gheorghe Toader, judecător
Vasile Boroș, judecător
Viorel Anghel, judecător

*) Legea nr. 70/1991 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 18 aprilie 1996.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.